

מ"ת 9729/12/15 - מדינת ישראל נגד ש' ח'

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 9729-12-15 מדינת ישראל נ' ח' (עציר)
14 דצמבר 2015

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

ש' ח' (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד נוח רחאל

מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד נאיף גאנם מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וחבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין.

על פי הנטען בכתב האישום, בזמנים הרלוונטיים לעובדות כתב אישום זה היה כאמל דגש הבעלים או המחזיק ברכב סובארו מ"ר 44-427-03 (להלן: "רכב ה סובארו"), פאתן סלאח מחזיקה ברכב שברולט מ.ר. 26-286-65 (להלן: "רכב השברולט"). בתאריך 1/12/15 סמוך לשעה 09:00, הגיע הנאשם לקופת חולים כללית במגאר לחניה, ניסה להתפרץ לרכב הסובארו באופן שניסה לפתוח אותו, לאחר שנכשל עבר הנאשם לרכב השברולט ניסה לפרוץ אותו והזיק לו בזדון באופן שנטל אבן גדולה שהיתה מונחת על הרצפה והשליכה בחוזקה על חלון רכב השברולט אך החלון לא נשבר. הבעלים יצא אליו והנאשם עזב את המקום. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לרכב השברולט נזק בפח מתחת לחלון שעלות תיקונו 1,404 ₪.

במהלך ימי המעצר וטרם הגשת כתב האישום נשלח המשיב לבדיקה פסיכיאטרית. לאחר הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים נשלח המשיב להסתכלות בתנאי אשפוז ולתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית.

חוות הדעת הפסיכיאטרית :

מחוות הדעת עולה כי המשיב מתגורר עם הוריו, בשנת 2007 צרך סם ממריץ שיתכן והיווה טריגר להתפרצות מחלת נפש ומאז מוכר למוסדות הפסיכיאטריים. אביו מסר כי כל ניסיונות הגמילה מסמים נכשלו, בחודשיים האחרונים מצבו התדרדר, יושב לידי חלון הבית עם סכין ביד, מרבה להתקוטט עם הסובבים אותו לרבות בני משפחה אשר חוששים פו יסתבך ויהרוג מישהו, אמו משגיחה עליו ונשארת ערה כשלא מצליח להירדם. מזה תקופה אינו במעקב פסיכיאטרי, עובד בעבודות מזדמנות וכל הכנסותיו משמשות לצריכת סמים. הדו"ח הסוציאלי תואם לדיווח ההורים.

המשיב עבר 28 אשפוזים פסיכיאטריים בהסכמה, סובל מסכיזופרניה, שוחרר לאחרונה מאשפוז ב 2013 ולדבריו נוטל תרופות וזריקה אחת לשבועיים.

בבדיקה מיום 1/12/15 בבי"ח זיו בצפת דיווח על שמיעת קולות שמקללים אותו אך לא גילה מחשבות שווא. מסר כי עושה שימוש בסמים כגון קלונקס והירואין לרבות ביום העבירה, סירב לבדיקת שתן ביום 3/12/15 והבדיקה ב 7/12/15 היתה נקיה מסמים. דיווח במהלך האשפוז על תסמיני גמילה.

לסיכום נקבע בחוות הדעת כי אין עדות למצב פסיכיאטרי חריף או אפקטיבי מג'ורי, בעת ביצוע העבירה היה ככל הנראה תחת השפעת חומרים פסיכואקטיביים, כיום נמצא ברמיסיה ממחלתו והפרעות בהתנהגותו נובעות משימוש בסמים. המשיב זקוק להמשך טיפול תרופתי קבוע, מעקב פסיכיאטרי ותהליך גמילה מסמים אך אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי. מכאן כי היה בר עונשין בעת ביצוע העבירה ומסוגל לעמוד כיום לדין.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת :

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות דו"חות השוטרים, עדויות עדי ראייה ישירים , דו"ח נזק לרכב.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב לאור חומרת העבירות המיוחסות למשיב וכי ביצע לכאורה העבירות כשהוא נתון במצב נפשי קשה. המשיבה מפנה לפסיקה הקובעת כי גם עבירת רכוש בודדת עשויה להקים עילת מעצר ולחובתו הרשעה בעבירות אלימות ותיק נוסף בגין אלימות כנגד משפחתו מתנהל כנגדו (צורף לעיון בית המשפט כתב האישום במסגרת תיק החקירה שהוגש לעיון בית המשפט).

במעמד הדיון טען ב"כ המבקשת לקיומן של ראיות לכאורה והפנה לעדות המתלוננת שראתה את המשיב מסתובב ליד רכבה, כאשר היא נכנסה פנימה היא שמעה רעש, יצאה החוצה וראתה אותו צמוד לרכב, ראתה סימנים על הדלת וישר אמר לה "אני עשיתי את זה עם היד" , הפנה לעדותו של אמיר אבו ג'נב שראה את המשיב מבצע את העבירות המיוחסות לו , הפנה לעדות המשיב עצמו הקושר את עצמו למקום ונשען על הרכב.

לעניין עילת המעצר, למשיב הרשעה אחת קודמת בעבירות אלימות כלפי משפחתו שם איים עליהם ותקף אותם.

בעדותו של המשיב הוא מעיד על עצמו כחולה נפש ועל כך מסוכנותו גברה.

המשיב נשלח לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית ממנה עולה כי הוא מכור לסמים וכל הניסיונות לא הצליחו והוא מסרב מאז לניסיונות נוספים לגמילה, בחודשים האחרונים מצבו מדרדר, הוא מסתובב עם סכין ביד והוא מסתבך עם אנשים, עבר 28 אשפוזים פסיכיאטריים, הצוות הרפואי במהלך בדיקתו מציין כי הוא לא היה קשוב לצוות, איים עליהם ולפיכך נאלצו לקשור אותו בבידוד. אמנם מדובר בעבירות רכוש אך העבירות מסוג פשע ובצירוף בעיית הסמים ומחלת הנפש לא ניתן לשקול שחרור ללא פיקוח הדוק.

טיעוני ב"כ המשיב:

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, מדובר בעדות יחידה של בחור שלטענתו נכח בסמוך למשיב, כך שזה בלתי מתקבל על הדעת שאותו משיב יעשה את אותם פעולות. העד העביר את המידע לגבי אותו חשוד לעדה השנייה שהיא לא ראתה את הפעולות המדוברות והיא שמעה עליהם מאותו עד יחיד. מדובר על אבן שלא נמצאה כחלק מחומר הראיות, קיימת סתירה לגבי אותה אבן, העד האחר אומר חתיכת שיש, במקום אחד אומר גדולה ופעם קטנה. טוענים שהאבן נזרקה לזכוכית ומשום מה הנזק נגרם לדלת ולא לזכוכית.

בהמשך הבהיר ב"כ המשיב כי ההגנה מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך עצמתן נמוכה ולא מצדיקה מעצר עד תום ההליכים.

כמו כן נטען שלא קמה כנגד המשיב עילת מעצר. מייחסים למשיב גרימת נזק מזערי לרכב, מדובר בעבירות רכוש, למשיב אין עבר בעבירות אלה ולכן לא קמה עילת מעצר ומכאן מתבקש להורות על שחרורו. חוות הדעת תידון בתיק העיקרי.

מעבר לכך בחוות הדעת רשום בעמוד 6 כי בסוף הבדיקה מדווח על מצב רוח טוב יותר, שולל מחשבות אובדניות עכשוויות, קיימת תובנה לצורך בנטילת טיפול תרופתי. מכאן שחוות הדעת איננה יכולה להוות כל משקל לחובתו של המשיב בעניין מעצרו.

המשיב נוטל תרופות פסיכיאטריות באופן קבוע ורק בשבוע האחרון הוא קיבל זריקות ומצבו יציב כיום ולכן אין כל מסוכנות קל וחומר כשמדובר בעבירות רכוש.

אין להשאיר המשיב במעצר רק בגלל שהוא זקוק לטיפול בגין עבירות רכוש.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באמת כונה בהמהלך המשפט, כדילהוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 148).

לאחר עיון בתיק החקירה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לרבות:

- א. מעדות העד פאתן סלאח עולה כי המשיב שאל אותה למי שייך הרכב החונה בסמוך לרכב השברולט שבבעלותה, כי ראתה המשיב לוקח אבן וזורק אותו על הריצפה, שמעה רעש מבחוץ, יצאה וראתה המשיב ליד הרכב, ראתה סימנים על דלת הנהג, הטיחה בו כי ידעה שרוצה לעשות משהו והוא השיב כי עשה את זה עם היד ולא עם אבן. קיימת פגיעה בדלת הנהג. עדות זו מהווה הן ראיה נסיבתית לביצוע עבירת החבלה במזיד ברכב והן מהווה ראשית הודאה של המשיב במיוחס לו.
 - ב. העד אמיר אבו ג'נב מסר בעדותו כי המשיב ניגש אליו ושאל אותו אם רכב ההונדה הוא שלו ואם מוכר הרכב, ראה המשיב מסתכל בחלון הרכב סובארו של כאמל דגש, המשיב ניסה לפתוח את דלת הסובארו שליד הנהג, וכן את הדלת האחורית, כמו כן הבחין במשיב מזיז אבן גדולה עם הרגל שלו לכיוון רכב השברולט (של העדה פאתן), מרים האבן וזורק לעבר החלון של הרכב שלא נשבר אך האבן פגעה בדלת הנהג וגרמה לנזק. המשיב ברח מהמקום לפני שהגיעו שוטרים. העד עמד במהלך האירוע מרחק 10 מטרים מהמשיב במדרגות, חושש לבצע עימות עם המשיב שכן המשיב מוכר כנרקומן וחושש שיפגע במשפחתו או ברכושו. מעדות העד עולה כי עמד במדרגות קופת החולים ולא ליד או לצד המשיב ומכאן כי אין כלל וודאות כי המשיב ראה העד בשעה שביצע לכאורה העבירות המיוחסות לו, מה גם שעבירות מבוצעות לעיתים אף לעיני עדים לדבר.
 - ג. בתיק החקירה תמונות הנזק שנגרם לדלת הנהג ברכב השברולט והצעה כספית לתיקון.
 - ד. המשיב מכחיש המיוחס לו אך מוסר כי נשען על רכבים במקום, מכחיש השיחה עם העדה פאתן.
- לאור האמור לעיל אני מוצא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם ולא מצאתי כי קיים כרסום בראיות לכאורה.

עילת מעצר:

עבירות רכוש כשלעצמן, אינן מקימות את חזקת המסוכנות שבסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים ורק בנסיבות מסוימות, מקום בו העבירות מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עשויות להקים עילת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. (ראה, בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4), 268, 272-271).

כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסאורה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקובעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוככמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרגז וחוסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה.

"ודוק: אין בכוונתי להכניס בדלת האחורית את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן "מכת מדינה", עילה שהמחוקק השמיט מחוק המעצרים. אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוככמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאי דנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך."

עוד ציין בית המשפט העליון במספר החלטות כי עברו הפלילי של משיב הכולל עבירות רכוש מצביע על סדרתיות ושיטתיות בביצוע עבירות רכוש גם כאשר בפני בית המשפט מונח כתב אישום המייחס לנאשם עבירה בודדת.

בבש"פ 3429/15 - יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (19/05/2015) נדחתה טענת המשיב כי לא מתקיימת עילת מעצר בגינו לאחר שהואשם בביצוע עבירת פריצה לרכב (אמבולנס) וגניבה (סם לשימוש עצמי) בהינתן עבר פלילי :

"בצדק נקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של המבקש בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, ובהינתן עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומשאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, אין תימה שנקבע כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של המבקש מסכן את ביטחון הציבור"

מהכלל אל הפרט

הלכת רוסלן פרנקל הנזכרת לעיל מקימה עילת מעצר בעבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוככמים.

עיון בחומר החקירה מעלה כי לא מיוחס למשיב ביצוען של עבירות רכוש באופן שיטתי שכן גם אם נאמר כי מיוחסות לו שתי עבירות כנגד שני רכבים הרי שמדובר בהתרחשות על פני שניות עד דקות בודדות במרחב אחד ואין לראות בהתנהלות זו כשיטתית או סדרתית.

בתי המשפט לומדים לא אחת על השיטתיות בה פועל המשיב המואשם בביצוע עבירת רכוש בודדת מעברו הפלילי. במקרה שבפני לחובת המשיב הרשעה בודדת בגין עבירות אלימות מסוג איום ותקיפה בגין הורשע בשנת 2013 לעונשי מאסר מותנה וקנס. גם העובדה כי כנגד המשיב מתנהל כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות כנגד בני משפחה אינו מבסס שיטתיות בביצוע עבירות רכוש באשר אינו מייחס למשיב עבירות רכוש כלל.

מחומר הראיות עולה כי המשיב לא גנב דבר במסגרת ביצוע העבירות לכאורה ומכאן כי לא פעל בהיקף ניכר, לא פעל בצוותא עם מעורבים נוספים ולא ניתן לראות באבן שמצא במקום אמצעי מתוחכם או מיוחד.

גם ההלכה אשר נקבעה בפרשת מסארוה לעיל אינה יפה למקרה שבפני בשעה שאין מדובר בביצוע עבירת התפרצות לבית דירה או גניבת רכב שנושאות בחובן מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור והשלכתן על הציבור הרחב קשה וחמורה.

ב"כ המבקשת הפנה לדברי הוריו של המשיב כי חוששים מבנם בשל מצבו הנפשי אך המבקשת לא מייחסת למשיב במסגרת כתב האישום המונח בפני עבירות אלימות כלשהן ואף לא גבתה עדותם של בני משפחת המשיב.

התנהגותו של המשיב באולם בית המשפט עוררה ספק שמא המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ומכיוון שכך נשלח בהוראת בית המשפט לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית אך מעיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית אשר הוגשה על ידי הפסיכיאטר המחוזי עולה כי המשיב אינו סובל ממחלת נפש פעילה וכי התנהגותו בזמן ביצוע העבירה ולאחר מכן נובעת מהתמכרותו לסמים מסוכנים.

משכך הם פני הדברים מצאתי כי הן העבירות המיוחסות למשיב שבפני והן עברו הפלילי של המשיב אינם מקימים עילת מעצר. לאור הרשעתו הקודמת של המשיב וכתב האישום המתנהל כנגדו שעניינם אלימות כנגד בני משפחה לרבות דברי בני משפחתו כפי שהובאו בחוות הדעת הפסיכיאטרית קיים חשש פן אין למשיב כתובת קבועה ומשכך מצאתי לנכון לשחררו בתנאים המגבילים הבאים לצורך הבטחת התייצבות המשיב לדיונים:

א. המשיב יפקיד סך של 2000 ₪.

ב. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 3000 ₪.

ג. חתימה על ערבות צד ג' של ערב בגיר בסך 3000 ₪.

באם לא יופקדו הערבויות כאמור לעיל יובא המשיב בפניי מחר, 15.12.15 שעה 08:30.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ו, 14/12/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי ב 24 שעות.

השעה כעת 09:16 דקות.

ב"כ המבקשת יודיע לבית המשפט, לסנגור ולשב"ס באם יוחלט שלא להגיש ערער על החלטה זו עד השעה 14:00.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ו, 14/12/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט